

Sjöfarten och jag

Anna Rosengren, förvaltningsdirektör, Kulturförvaltningen, Göteborgs Stad

Hösten 2004 tog mitt liv en ny riktning. Jag arbetade som intendent på Göteborgs stadsmuseum och min dåvarande chef Gunnar Dahlström bad om ett möte på sitt kontor. Mötet inleddes med orden "Anna, det finns tillfällen då livet tar en ny riktning och som man alltid kommer att komma ihåg. Detta är ett sådant ögonblick. Jag vill att du blir platschef på Sjöfartsmuseet Akvariet." Jag fick betänketid till morgondagen, men jag hade redan bestämt mig när jag lämnade rummet.

Några dagar senare började en resa tillsammans med personalen vid museet. De hade under många år kämpat med ekonomiska underskott, sviktande besöksiffror och interna konflikter. Många i omvärlden hade gett upp hoppet om museet.

Redan efter några månader kallades jag till en hearing med näringen. Mötet hade initierats av Nautiska föreningen. Det var ett rum fyllt av mörka kostymer. Man ville ha svar på hur museets framtid skulle lösas och det ifrågasattes hur en kvinna som inte varit sjökaptan skulle klara av att leda museet. Det var en kulturkrock och jag insåg att nu handlade det om att börja bygga förtroende och tillit.

Med stöd från Oscar von Sydow, ordförande i museets styrelse, kom jag i kontakt med representanter från näringen. Stena Bulk gick in med ett stöd som möjliggjorde en förstudie om mu-

seet framtid. Djupintervjuer med representanter från sjöfartsnäring, politik och kultursektorn, samverkan med barn och unga, samtal med äldre personer som varit verksamma på båtar, varv eller i en annan del av näringen gav en bild av hur vi skulle driva museet framåt. Tankarna samlades i "Sjöfartsmuseet förnyelseprogram".

Utställningar som Hamnarnas musik, ett brett pedagogiskt program för barn och unga, stadsvandringar som utforskade sjöfartsstaden Göte-

borg, båtturer i samverkan med Göteborgs hamn, seminarier som lyfte dagsaktuella frågor inom sjöfarten och värdskap för internationella konferenser förändrade bilden av museet. Besöken ökade och vi fick möjlighet att bygga om museets översta våningsplan med nya utställningar, lektrum för de yngsta och ett lärum på temat Amerikalinjen för de som bara ville njuta av utsikten mot hamninloppet.

Att stå med den ena foten i kulturens värld och den andra i sjöfartsnäringen var en mycket berikande kombination. Jag fick förmånen att träffa människor med olika erfarenheter och olika bakgrund. Det bidrog till att jag lärde mig mycket om mig själv, om andra och om vad det innebär att leda en organisation.

Som direktör för Göteborgs kulturförvaltning har jag återigen förmånen att ansvara för museet. Om än i en annan roll. Vi står inför en om- och tillbyggnad av Sjöfartsmuseet Akvariet, stadens största kulturpolitiska satsning på många år. Min förhoppning är att detta blir ett arbete som vi gör tillsammans med olika aktörer inom sjöfartsnäringen. Vi behöver gemensamt säkerställa att Göteborg, som landets största hamn- och sjöfartsstad, har ett levande och modernt sjöfartsmuseum för framtida generationer. Ambitionen är att nyöppna 2021 då staden firar 400 år. Jag hoppas att vi står där tillsammans.